

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Fer[ia]. ii. post d[omi]nicam in ramispalmar[um]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feri. II. post do. in Ramispal.

ad mortē Eccl. xij. Dixi in corde meo va.
et af. de fru. bo. et vidi q̄ esset vanitas. riſ
sum reputau errorē; et gaudio dixi: qd fru
stra decaperis. Nā qui nūc in hoc mūdo
florēt: cito post i terrā putresceret. Eccl. x.
Quid sūgib⁹ terra ⁊ cint⁹. Tertio salutē
ab eo polcendo. Matt. xxij. Turbe autēz
q̄ pcedebat ⁊ q̄ sequebap⁹ clamabant: O
sancta filia dauid. In quo signaf ⁊ om̄es
ta pcedentes ch̄i aduentū q̄ sequentes sa
lute habere nō pnt nisi a ch̄o. Et addūt
Osanna in excelsis: vt p hoc apparet q̄ n̄
de t̄pali: sed b̄ celesti salute loqren⁹: q̄ quis
ap̄p̄ia vocē non intelligerit. Chrys. Puto
q̄ nec ip̄i q̄ laudabat sciebat qd laudabat:
s̄ subito sp̄us ingressus i eos p̄fatis p̄ba
fudebat. Sed ⁊ nos ad eū damem⁹: osan
na: qd v̄tq̄ fructuosi⁹ agere nō possum⁹
q̄ ip̄i dñi passionē lepi⁹ meditado ⁊ deuo
tius honorado. Exemplū in vitaspa. pre
dicatoꝝ. F̄ tentum⁹ magne vite: a pue
ricia p̄suerat habere passionē ch̄i ⁊ ei⁹
vulnera i magna reuerētia ⁊ amore dicēs
q̄nquieres pater n̄ in reuerētia q̄nq̄ vulne
rū singul⁹ dieb⁹ rogās ch̄im vi libi daret
timore. s. pariter et amorē. Huic aut̄ sicut
ip̄se postea narravit: v̄sibil⁹ a paruit xp̄s
dās de singulis vulnerib⁹ suis libi bibere
mirā dulcedinē: q̄ pcepta: tota mūdi dulce
do erat ei in amaritudinē quersa. Naz ut
dicit Ber. Arbor crucis ⁊ ch̄i passio bal
samū fudit sp̄uāliū charismatiū.

Erte articulus. Audist⁹ r̄c. Glide
te q̄ q̄nta fecit ch̄i: mȳeria ut aias
redimeret sp̄osas libi copularet. S̄ no
tate qd lex dicit: Exo: ppter adulteriuꝝ
omnib⁹ bonis viri priuāda est: ac etiā do
ctem sua pdere. L. ad l. iuliam aut adulte
riis libertate. et extra de donationib⁹ int̄gr
virū et v̄p̄ce. Plerūq̄. Horate Si pue
lam sic a filio regis redemptā ⁊ desponsa
rā. vt in sermo. p̄c̄d. dixim⁹. p̄tiger pe
dēte tpe nuptiaꝝ fornicari cū vilissimo q̄
dam mancipio: nōne multū vitupanda et
merito a filio regis repudiāda: et bonis oi
bus spoliā da. Lerte lic. Expone et appli
ca. Notādo illō. h. Paral. xv. Si dereliqu
tis eū: derelinquet vos.

Fef. ij. post dñicam in ramispalmaꝝ

Ecce ascēdi⁹
e mus r̄c. Iuxta est qui iusti
ficat Esa. l. Necesaria ēno
mā. Hec diffidere debem⁹ q̄m iuxta est q̄
iustificat. i. parat⁹ est nos iustificare si ad
eum puro corde cōvertimur. Ad qd nos
inducere debet tria q̄ in ip̄o ch̄o oīdūk
esse p̄ ep̄lam hodiernā. Primum est prom
pta obedientia: cū dicit: Dñs deus ape
ruit mihi aurē. s. ab instati p̄ceptionis: re
uelando mihi passionē quāz passur⁹ sum;
ego aut̄ nō p̄tradico. r̄c. v̄sc̄: vt petrā dus
rūslimā. Secundū est pura innoctetia: cū d
Scio qm̄ nō p̄fundar; iuxta est q̄ iustifi
cat. i. p̄e iustū oīdit. Tertiū est ampla
mīscđia: cū dī: Quis ex vobis timēs dō
minū audiēs vocez serui eius. i. ch̄i q̄ for
mā serui acceptit. Qui aut̄ in te. r̄c. Speret
in nomine dñi r̄c. q. d. Hoc secure facere p̄
q̄ magna est eius misericordia. S̄ nota q̄ dī.
Limes deū et audiens voce fui eius r̄c.
quia solis deū timentib⁹ ⁊ voce ei⁹ audiē
tibus daf̄ misericordia.

Ecce r̄c.
P̄rimus arti. An p̄ ch̄i passionē fuit
premissio p̄tōꝝ. Q̄ no: quia est a los
lo bo. Esa. xliv. Ego sum de⁹ q̄ deleo iniq
tates tuas p̄p̄ter me. Cōtra. Apoc. vii.
Lauit nos a peccatis n̄is in sanguine suo.
Rūdet Bonauen. in. iij. dī. xix. Quāvis
nec resurrectioni nec passioni attribui p̄f
sit p̄p̄ter causālitas iustificatiōis siue dele
ctionis culpe: habet tñ aliquā cause p̄side
rationē. Atribuit̄ em̄ eis iustificatio n̄a
p̄ modū meriti (interueniētis: ⁊ habet re
ducī ad causam materialē: p̄ modū exēpli
puocātis et excitātis qd habet reduci ad
mouētē causam ⁊ efficacitātē: p̄ modū
exēplaris regulantis: qd habet reduci ad
causam formālē: p̄ modū sibi querātis ⁊ h̄z
reduci ad causam finale. Attamē cā mere
iustificationē attr̄biuit̄ soli passionē
resurrectioni. Rō nō terminādi et q̄tādī
et relatio attributiōis v̄triḡ. Passio enim
nos excitat ad dilectionē dei et v̄lterius
ostendit nobis q̄liter de beam⁹ mosi p̄
ch̄o. Resurrectio etiā nos puocat ad iusti
ficā p̄ quā ad q̄ram⁹ illā gl̄iam: ⁊ nobis
oīdit q̄lit in nouitate vite ambulare del

bemus. Hoc Bonauē. Pro fundamē. Vere chis se verū oñdit pñcipē. dī. Aris. v. etbi. Pñcipem decz alijs; nō sibi labora re q̄re z sibi ab alijs danda ē merces v̄c z bono; z gl̄ia. Chrs pñcto nō sibi sed nob̄ sibi laborauit q̄ sua morte peccata nostra destruxit. Unde Galfredus i poetria no. Hec sua mors aie sanauit vulnera/lauit sordes/amoīt culpas. O q̄ pia chī ḡra q̄grata pietas. Queris ḡ. An p̄ chī passione. r̄. Dic m̄. v̄s. Ex q̄ coclude q̄mīse/ri sunt q̄ manēt in peris indurati Prouer. xiiij. Disseros pñlos facit peccatum. Et Aug⁹. li. 2. fes. Quid miseri⁹ misero nō mi serate seip̄l. O pñtōres obstinati/vsurari⁹ lubrici. r̄. Quare aiab̄ v̄is nō miserem⁹ Timēdū latis q̄ sūt multi tales. Nam plures z̄l qñq̄ cū alijs initiu⁹ habeat ali⁹ quod pñt̄; emēdationisq̄ non n̄ quenūt adfructū; habet em̄ solū folia extioris ap̄ parēt̄. Ideo maledicēdi sunt a dño Esa. pñ. Ee ḡeti peccatrici pñlo graui iniq̄ta te. r̄. Figura. Dat. xij. Maledixit dñs siculnes habēti folia h̄z nō fructū q̄ tinuo aruit. vide ibi. Spūaliter expōe de phari seist simili b̄ induratis q̄ folia habet pñb̄ ra et exterioris apparēt̄. Esa. v. Ee qui contrahitis iniq̄tātē in funiculis vaitatis.

Studius artielis. In euāg. qđ scribit̄ Joā. xij. Nō tāde iunt tres pñsiderat̄ toes q̄ nos horāt̄ur disponere vt ascēda/ mus hierosolymam. Prima consideratio affectuose deuotōis. Scđa ē pñsiderato maliciose idignatōis. Primo ipius iude dī. vt qđ pditio hec q̄. s. n̄ hēbat pñcū vngue ti. Siles s̄ iude q̄ quod deo dat pñdituz esse dicūt. Sepe etiā cōtingit q̄ p̄ deo nō dan̄res nisi pñs deteriororat̄. Unū panē cē pegas: vinū tonitrua; veste tinea paupi/b̄ dat; postea mulca scutellā. Et dī iudas: q̄re h̄ vnguetū non venit trēcēt̄ denarijs et dātū est egenis. Hoc dī simulās pietatē ad coogēdam suā cupiditatē. Ideo dī euāge. Dicit ac h̄ non q̄ de egenis pñ. ad eū h̄z q̄ fur. r̄. Lōsuerudo erat iude acci⁹ pere sibi decimā dator̄ dñd: voluit ḡ hoc vnguetū ven̄ti trēcēt̄ denarijs vt habe ret trigūa. Ideo voluit eos recuperare in vēdīo e chī. Scđm Aug. Ea que iudas furabāt̄ dabat vxori et filiis Peius mlt̄ faciūt̄ q̄ bona crucifixi dant meretricib⁹ et sp̄ycijs. Lūḡ sic murmuraret iudas r̄n̄ di. ei dñs p̄ maria dī. Sinitē illā nūc de h̄ vnguento facere qđ p̄t vt in dī sepulture mee seruet illud. s. q̄ tūc p̄parabit qđ non poterit in me exponere pñcta acceleratōe resurrectōis mes: fūabit ḡ illō loco isti⁹. Paupes cñm semp habebit̄ vobiscū: me at nō lēmp habebit̄. Chry. q. d. Grauis ē tibi z oneros⁹ h̄z expecta pñp et abibo. Se quis. Lognouit ḡ tur. mul. q̄ il. est z ve. nō p̄t̄. Ibm tm sed vt la. vi. quē suscitauit a mortuis. Unū idignati ampli⁹ pharisei cogitauerūt vt et laz̄p interficeret q̄ multi p̄t̄ illū abibāt et credibāt in Ibm Aug.

Feria. II. post palmaz

O stulta et ceca seuitia, q. dñs sustiere potuerit mortuurn possit occisum. Chrys. Hoc eos mordebat et festinatatem instantem oes dimicantes/bethaniā veniebat. Unde et quādo in crastino viderunt turbas predictas obuiam dno/grauiss indignati dicebant ad semetipos: videtis qd nihil perfici mus. Ecce mūd totus p' eū abiit Aug. Turba turbauit turbam: qd aut inuidet ceca turba: qd post eū abiit mūdus p' que factus est mūdus. Tertia consideratio gratiose cōuersioni s. l. eoꝝ qui p' dei grāz ad fidem cōuertebarū sicut patet de gētib libus qd dicebant: volumus Iesum videre August. Ecce iudei volūt eum occidere et gētiles videre. Iesus eoꝝ denōdem vīdens et in eis gētūm cōuersiōne inchoari prenunciavit tps sue passionis imminere postq̄ gens erat ad fidem recipienda dī. Venit hora ut clarificetur filius hois in fide videlicet gētūm. Erūtamen p' agrum un exemplū oñdit qd mors sua debeat precedere. dī. Nisi granū frumenti. tc. Dors quippe multū fructum atculit. s. fructum remissionis peccatoꝝ: fructum cōuersiōis gētūm. et fructū glorie regni celorum. Et deinde instruit eos qui h̄ fructus particeps esse volūt. d. qui amat animam suam. tc. Et sequēter confortat ne turbetur p̄pōnes exemplū sui. d. Nūc aia mea. s. sensu alis turbata est. I'afflita est in p̄f sensitūa: passionib timoris et tristicie. Et quid dicam. s. in hac et de hac trispalatōne. q. d. non habeo qd dicam creptōem querēs s̄ sc̄o quid agam: p̄ passū sum. Unde dī: pater salutifica mē ex hac hora: nō dixit in hac hora in qua eum p̄f morti exponit s̄ ex hac hora qd vide eū glorificauit Sed ppter ea veni. s. voluntarie i horam. s. passū onis: pater clarifica nomē tuū me suscitādo. venit ergo vox de celo dices: Et clarificauit. s. multis miraculis p' te factis et iterum clarificabo in tua resurrectione. Turba aut que stabat. tc. Redit Iesus. Non ppter me. s. instruendū sed ppter vos: Et qd vox illa; et iterū clarificabo: id sequēter dñs ostēdit modum dī. Nūc iudiciū est mūdi. Aug. Iudiciū ei qd in fine mūdi exspectatur erit p̄miorū et penarū: hic aut dicitur iudiciuꝝ discretōis. hoc vocat hic iudicium. discretōes. s. electorū a reprobis: et a suis redemptis diaboli expulsiōnem. Unde sequit Nūc p̄nceps h̄i mūdi ejicietur foras. mōi inq̄ h̄i. amatorū hominū qui habitat in mūdo Aug. Quid ergo sit qspiam qd disbolis ejici foras. iā ergo fideliū neminē tentat: immo tētare non cessat. Sed aliud est intrinsecus regnare: aliud forinsecus oppugnare. Et cōsequēter declarat modum p' quem endetur. s. per mortem crucis. Unde dicit. Et ego si exaltat' fuero. s. in cruce omnia. s. ad salutem p̄destinata traham. tc. per amoī De hinc ut dicit. Chrys. Maliciose ipſi interrogat dī. Nos audiūmus ex lege qd ch̄is manet in eternū et quō tñdīs: opt̄ exaltari filium hominis. Aug. Hoc enim dixisse intelligebāt: facere cogitabat. Nō ergo eis p̄borū istorū obscuritate p̄pōrū infusa sapientia sed stimulata cōsciētia. Dicit ergo eis Iesus. Adhuc modū dicū lumen in vobis est. Chrysost. q. d. Adhuc modico tēpore ego lux vobiscum sum. Aug. Dodicū lumen in vobis est: p' hoc qd intelligitis qd christus manet in eternū: ideo hora eis ne lucem omnino perdant: dicit: Ambulate dum lucē habetis: id est (ut ait Augusti.) dum aliqd vēritatis habetis: et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Chryso. Quāta deniq̄ iudei nunc agunt: et nesciūt quid agūt: sed ut in tenebris ambulantes putat rectam incedere viam: et contraria vadat. Propterēa dicit: Dum lucē habetis credite in lucem. Lerte solus christus lux est illuminans: omnisq̄ sciētia sine christo tenebrie sunt. Exemplū: Multū litterati et ingeniōsi quia christū nō querebāt: in errore tenebras ceciderūt: Patz de hereticis: p̄ta de Arrio: Sabellio: et sic de alijs. Et opposito multi seculares et humanas sciētias fugientes solum christū querētes: mirabiliter illuminātur. tc. Pater de sancto Antonio qui ex respōlis suis in admirationē cōuercebāt viros litteratissimos: ut habetur in Vitaspatrū. Unde et paulus dicebat. j. Corinth. q. Nūl me iudicāti sc̄re inter vos nisi Iesum tc. Eritis articul. Audistis tc. Vnde dete ne vos magis intīmū christi amicis conformetis: et memētote huīus quod euangel. dicit: Ambulate dum lucem

habetis tē. Nolite ergo negligere. Audīte qđ dicit lex: Dissoluta negligētia propter volum est. ff. mandati. l. Si fideiussor. Et illud quod habet de constitutionibꝫ. Cum a deo forma mandati diligēter est attendenda. Audite: Si rex alicui manu daret sub pena confiscationis corporis et bonorum: ut ante solis occasum coram se compareat; et iam sol multū processisset et ad huc restat longa via: Nonne diligēter festivaret? Eredo qđ sic. Expone et applica notando illud. ij. paralip. ij. Nolite negligere quoniam vos elegit deus ut stetis coram eo.

Feria. ij. in ramis palmarum.

Ecce ascēdiamus tē. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimas. Hicre. xij. Portatus est agnus christus ad victimā ut ascendam? hinc solymā. Est autē triplex ratio quare ch̄is magis dicitur agnus qđ aliud animal immolatiū. Ecce sermone. ix. de Epiphānia: articulo secundo.

Ecce tē.

Primus articulus. An christus per suam passionē nobis meruit celestis lanue apertōnem. Qđ non. Fides christi ante eū adūcū introducebat homines a statu culpe ad statum gratie: ergo pari ratione a statu vie ad statum glorie. Cōtra. Augustin⁹ sūg epistolā ad Hebreos. Per aliam hostiam non portuit nobis aperiri adūtus regni nisi per mortem vñigeniti. Respōdet Bonauentu. in. ij. dist. xvij. Duplex est paradisus: scz terrestris et celestis: et Adam peccante vtrībꝫ ianua clausa fuit. Claudio autē ianue patrī terrestris fuit signum clausonis ianue celestis. Est autē paradisus celestis aperta dei vñlio. Claudio autem eius: fuit impossibilitas videndi deum facie ad faciem: que impossibilitas consurgebat ex peccato. Ader ex decreto diuine sententie quomodo videlicet deus decreuerat neminem ad sui aspectum admittere nisi prius sibi sacra emenda et satisfactione pro illo peccato. Huiusmodi autē emenda facta

est per christi passionē. Ideo p eam patet nobis adūtus in celum. Cum autē dicis qđ fides ch̄i ante tē. Dicis qđ nō est simile: quia status gratie bene cōpatitur secum obligationē ad penam: non autem status glorie. Hoc B̄. Maietū. Pro fundamento. qđ felices qui laborant diligenter ad hoc ut celi ianuam intrent. Abil enim omnino facilius nisi ad illam intrandam festinemus: quoniam cetera omnia deficiunt. Seneca ad Lucillū. Corpora nostra rāpiuntur fluminum more: quicquid vides cuius ipse currat nihil ex his que videmus manet. Et Galte. in alexand. Dum queruntur opes: dum fallax gloria rerum: mortales vanis circuolat alis. Dum per timus profugos qui nūc vendunt honores. Ecce repētē modiceq; occasio fēbris dissoluit toto queq; paraūmus eūo. Magn⁹ in exēplo est cui nō sufficerat orbis Sufficit exciso defossa marmore terrena. Quicq; pēdū fabricata dom⁹: qua nobilis corp⁹ exigua requieuit humo. Solli citi ḡ simus nō p̄ terrenis sed p̄ celestibꝫ qđ nūc in nobis apta ianua. Sed qđritur: An p̄ passionē tē. Dic r̄istio. vt s. Ex qua eccl̄e qđ feruēti affectu recolēda a nobis est passio ch̄i: p̄ quē sic nobis patet ianua celi. Apocal. ij. Ecce dedi corā te ostium apertū. Om̄ibꝫ p̄tōres qđ ostiū illō vobis clauditis: p̄iuri: blasphemū tē. Qm̄ v̄t h̄z Elsa. līx. Iniquitates vñie diuiserūt inter vos et deū vestri. Auferte ḡ p̄tā qđ obſtaculū faciūt ut in celi ingrediāmini qđ omnibꝫ aptū est p̄ ch̄i passionē: cū antea totū ḡnū hūano clausū erat. Sicutq; natura hūana exulata erat a p̄ia sua ad quā redire nō poterat nisi prius ch̄i o passo. Figu. Au. Ne. xxxv. vbi dicit: Homicida manebit in ciuitate refugij donec sacerdos magn⁹ qđ oleo sc̄tō vñct⁹ est moriat: qđ in mortuo: posserit redire in domū suā. Expone Spūa liter homicida ē gen⁹ humanū qđ ab initio spūale cōmisit homicidū p̄uādo se vita gratiō expulsum est celesti hereditate et descendebat in limbū qđi i ciuitate refugij a qđ nō potuit redire nisi p̄ius ch̄i mortuo i cruce qđ aquit ianuā vite. Unū crux ē clavis. Dō qđ apit et nō claudit. Apoc. ij.

Secundus articulus. Quo cap.

p. 2